

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Сьогодні перед освітньою теорією і практикою ставиться важливе завдання — осмислити динамічні зміни в суспільстві, науці і культурі, і зробити вибір, щодо ціннісних орієнтирів розвитку та перетворення освітньої сфери. Саме усвідомлення цих соціокультурних цілей освіти визначило необхідність об'єднання європейського освітнього простору, що зафіксовано у Болонській конвенції. На сучасному етапі розвитку педагогічної науки великої популярності набули дослідження з проблем різноманітних інноваційних технологій та інтерактивних методів навчання. Для цього в університеті використовуються багато методів та підходів, серед яких варто назвати:

- перетворення лекцій на інтерактивні, а саме: впровадження коротких запитально-відповідних співбесід зі студентами протягом лекції; проведення коротких підготовлених самостійно або під керівництвом викладача презентацій студентів у ході лекції, які б розкривали одне з питань, поставлених у ній; проведення коротких тестів на 5—10 хвилин, що демонструвало б розуміння студентами викладеного матеріалу;

- перетворення практичних семінарів у такі види занять, де студенти в ході обговорень, дискусій вирішують значущі проблеми спеціальності на основі власних самостійних напрацювань, а не просто «опитуються» за матеріалом, начитаним у лекціях;

- широке впровадження у семінарські заняття презентацій, самостійно підготовлених студентами за завданнями викладача;

- широке впровадження рольових та ділових ігор;

- широке впровадження кейсів (кейс-стадіз);

- включення до навчального процесу як обов'язкової складової виконання студентами індивідуальних та групових короткострокових довгострокових (протяжністю до одного семестру) навчальних проектів, які відображають практику роботи за фахом;

- широке використання мультимедійних засобів у процесі читання лекцій та проведення практичних/семінарських занять,

електронних та різних видів опорних конспектів лекцій, надання студентам навчальної інформації на електронних носіях, Інтернет-пошук як студентами, так і викладачами для цілей навчального процесу тощо.

Інтерактивні технології мають цілком конкретні та прогнозовані цілі, одна з яких — створення комфортних умов навчання, за яких той, хто навчається, відчуває свою успішність, інтелектуальну самостійність, що робить продуктивним сам процес здобуття знань. Одна з особливостей інтерактивного навчання — залучення всіх учасників навчального заняття до активного пізнавального пошуку. Під час взаємодії студенти мають можливість аналізувати те, що вони знають, розуміють та думають з цього приводу, співвідносити власну точку зору із судженнями одногрупників. Для такої діяльності характерні соціальне партнерство, співробітництво, творчість. Процес інтерактивного навчання безпосередньо сприяє формуванню критичності мислення особистості, що не дозволяє піддаватися впливу чужих думок, а, правильно оцінюючи їх, бачити сильні та слабкі сторони, виявляти цінні моменти та допущені помилки. Таким чином, механізми інтерактивного впливу дозволяють студентам:

- аналізувати навчальну інформацію, творчо підходити до її засвоєння;
- самостійно знаходити можливі ресурси для вирішення проблеми;
- виробляти стратегію і тактику досягнення цілей;
- вчитися формулювати, висловлювати та відстоювати власну думку, слухати іншу людину, поважати її точку зору;
- моделювати різні соціальні ситуації та збагачувати власний соціальний досвід через їх «програвання»;
- вчитися будувати конструктивні стосунки в групі, визначати своє місце в ній, уникати конфліктів, розв'язувати їх, шукати компроміси;
- знаходити спільне розв'язання проблем;
- здійснювати проектну діяльність, реалізувати творчі задуми, розвивати навички самостійної роботи.

Для ефективного застосування інтерактивних технологій у вищому навчальному закладі викладачеві слід дотримуватися низки умов: чітко визначати цілі навчання; сприяти створенню атмосфери комфорту та взаємоповаги; формувати мотиви до навчання; орієнтуватися на попередній досвід студентів; врахувати потенційні можливості аудиторії. Саме така організація навчаль-

ного процесу дозволить пробудити пізнавальну активність студентів, сприяти становленню самостійності їх думок та діяльності. Головним показником ефективності навчання у вузі має бути не просто сума знань, які студент засвоїв під час навчання в ньому, а здатність до їх самостійного отримання, уміння використати ці знання у своїй практичній діяльності.

Реалізація усіх названих критеріїв допомагає університету вести навчальний процес на рівні європейських стандартів та вимог, успішно втілювати в життя положення та принципи Болонської декларації.

*Дмитренко О. П., старш. викл.,
кафедра німецької мови*

СОЦІОКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ, КОМУНІКАТИВНІ НЕВДАЧІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОПЕРЕДЖЕННЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)

Сучасна концепція мовної освіти робить особливий акцент на необхідності не обмежувати вивчення іноземної мови її вербальним кодом, а формувати у свідомості студентів «мовну картину світу», притаманну носіям певного етносу. Тому одним із пріоритетних завдань оволодіння іноземною мовою є формування у студентів соціокультурної компетенції, яка передбачає наявність знань про національно-культурні особливості країни, мова якої вивчається, про норми мовленнєвої та не мовленнєвої поведінки її носіїв, вміння будувати свою поведінку згідно з цими нормами та особливостями.

Одним з важливих показників готовності особистості до міжкультурної комунікації є високий рівень сформованості соціокультурної компетенції.

Слід зазначити, що ця проблема не є новою. Знайомство з культурою країни, мова якої вивчається, було одним із завдань ще з часів античності. Викладання класичних мов не мислилося без лінгвокраїнознавчого коментарю. У викладанні живих мов з кінця XIX століття поряд з усім мовленням виступає обов'яз-